

3. Ar, atsižvelgiant į tai, kad pagal nacionalinį reguliavimą kredito įstaigos išleistų indėlių sertifikatų ir obligacijų turėtojams netaikoma nė viena iš galimų Direktyvoje 94/19 ir 97/9 nustatytų apsaugos sistemų:

a) Direktyvos 94/19 3 straipsnio 1 dalies, 7 straipsnio 1 dalies (kartu su jos vėlesniais pakeitimais Direktyva 2009/14), 10 straipsnio 1 dalies nuostatos kartu su šios Direktyvos 1 straipsnio 1 dalimi, kurioje įtvirtinta indėlio sąvoka, pasižymi aiškumo, detalumo, besąlygiškumo ir subjektinių teisių įtvirtinimo reikalavimais tam, kad privatus asmenys, remdamiesi šiomis nuostatomis, nacionaliniame teisme galėtų grįsti savo reikalavimus išmokėti kompensaciją prieš valstybės įsteigtą draudiką, atsakingą už jų mokėjimą?

b) Direktyvos 97/9 2 straipsnio 2 dalies, 4 straipsnio 1 dalies nuostatos pasižymi aiškumo, detalumo, besąlygiškumo ir subjektinių teisių įtvirtinimo reikalavimais tam, kad privatus asmenys, remdamiesi šiomis nuostatomis, nacionaliniame teisme galėtų grįsti savo reikalavimus išmokėti kompensaciją prieš valstybės įsteigtą draudiką, atsakingą už jų mokėjimą?

c) jei atsakymai į pirmiau nurodytus klausimus („3 a“ ir „3 b“) būtų teigiami, kurią iš dviejų galimų apsaugos sistemų nacionaliniam teismui pasirinkti taikyti sprendžiant privataus asmens ir kredito įstaigos ginčą, į kurį įtrauktas valstybės įsteigtas draudikas, atsakingas už indėlininkų ir investuotojų apsaugos sistemų administravimą?

4. Ar Direktyvos 97/9 2 straipsnio 2 dalies ir 4 straipsnio 2 dalies (kartu su šios direktyvos I priedu) nuostatos turi būti suprantamos ir aiškinamos taip, kad joms prieštarauja toks nacionalinis reguliavimas, pagal kurį investuotojams, kredito įstaigos išleistų skolos vertybinių popierių turėtojams, netaikoma investuotojų kompensavimo sistema dėl finansinių priemonių rūšies (skolos vertybinių popierių) ir atsižvelgiant į tai, jog draudėjas (kredito įstaiga) investuotojų pinigų ar vertybinių popierių neperleido ar nepanaudojo be investuotojo valios? Ar pirmiau nurodytų Direktyvos 97/9 nuostatų aiškinimui investuotojų apsaugos prasme reikšminga tai, kad skolos vertybinių popierių išleidusi kredito įstaiga-emitentas kartu yra ir šių finansinių priemonių saugotojas (tarpininkas) bei kad investuotojų lėšos nėra atskirtos nuo kitų kredito įstaigos disponuojamų lėšų?

(¹) 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 135, p. 5; Specialusis leidimas lietuvių k.: sk. 6, t. 2, p. 252).

(²) 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, p. 1; Specialusis leidimas lietuvių k.: sk. 6, t. 7, p. 263).

(³) 1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų (OL L 84, p. 22; Specialusis leidimas lietuvių k.: sk. 6, t. 2, p. 311)

2013 m. gruodžio 17 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2013 m. spalio 8 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-545/11 Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) prieš Europos Komisiją

(Byla C-673/13 P)

(2014/C 71/17)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama B. Smulders, P. Oliver, P. Ondrůšek

Kitos proceso šalys: Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— Panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą,

— Remiantis Teisingumo Teismo statuto 61 straipsniu priimti galutinį sprendimą dėl pirmojo ir trečiojo pagrindų arba gražinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl šių pagrindų, ir

— Priteisti iš atsakovių bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliaciniam skundui pagrįsti apeliantė pateikia vienintelį pagrindą, kad Bendrasis Teismas blogai išaiškino 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimančias sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (¹) (toliau — Orhuso reglamentas) 6 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje vartojamą informacijos, kuri „susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką“, sąvoką ir atmetė Komisijos teiginį, kad ši sąvoka turi būti aiškina nuosekliai ir suderinamai su kitomis aptariamomis nuostatomis. Šis apeliacinio skundo pagrindas suskirstytas į tris dalis:

i) Bendrasis Teismas padarė klaidą, nes neatsižvelgė į būtinybę užtikrinti 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (²) „vidinį“ nuoseklumą atsižvelgiant į Orhuso reglamento 6 straipsnio 1 dalį, aiškinamą remiantis Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimančias sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (toliau — Orhuso konvencija) 4 straipsnio 4 dalimi,

- ii) Bendrasis Teismas privalėjo atsižvelgti į nuostatas dėl konfidencialumo, išdėstytas augalų apsaugos produktų sektoriui taikomuose teisės aktuose, konkrečiai, 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvoje 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką⁽³⁾ ir 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinamajame Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB⁽⁴⁾, ir
- iii) Bendrasis Teismas padarė klaidą, nes neatsižvelgė į būtinybę Orhuso reglamento 6 straipsnio 1 dalį aiškinti kiek įmanoma remiantis pagrindinių teisių Chartija ir Sutartimi dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (toliau — TRIPS sutartimi).

⁽¹⁾ OL L 264, p. 13.

⁽²⁾ OL L 145, p. 43, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk. 3 t., p. 331.

⁽³⁾ OL L 230, p. 1, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 11 t., p. 332.

⁽⁴⁾ OL L 309, p. 1.

2013 m. gruodžio 23 d. Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Diageo Brands BV prieš Simiramida-04 EOOD

(Byla C-681/13)

(2014/C 71/18)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Diageo Brands BV

Atsakovė: Simiramida-04 EOOD

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento Nr. 44/2001⁽¹⁾ 34 straipsnio 1 punktą reikia aiškinti taip, kad nepripažinimo pagrindas apima ir atvejį, kai kilmės valstybės narės teismo sprendimas akivaizdžiai prieštarauja Sąjungos teisei, o šis teismas tai žino?
- 2 a) Ar Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 1 punktą reikia aiškinti taip, kad aplinkybė, jog šalis, kuri rėmėsi nepripažinimo pagrindu, numatytu Reglamento Nr. 44/2001 34 straipsnio 1 punkte, nepasinaudojo jokia turima teisinės gynybos priemone valstybėje narėje, kurioje buvo priimtas sprendimas, trukdo jai naudingai pasinaudoti šiuo nepripažinimo pagrindu?

- 2 b) Jei į 2 klausimo a dalį būtų atsakyta teigiamai, ar atsakymas būtų kitoks, jei pasinaudojimas teisinės gynybos priemonėmis valstybėje narėje, kurioje buvo priimtas sprendimas, būtų beprasmiškas, nes reikia pripažinti, kad pasinaudojus šiomis priemonėmis nebūtų priimtas kitoks sprendimas?

3. Ar Direktyvos 2004/48⁽²⁾ 14 straipsnį reikia aiškinti taip, kad ši nuostata taip pat apima šalių valstybėje narėje patirtas išlaidas, susijusias su prašymu atlyginti žalą, jei prašymas ir gynyba susiję su tariama atsakovės atsakomybe už sulaikymą ir teiginius, kuriais buvo siekta priversti paisyti jos teisių į prekių ženklus valstybėje narėje, ir jei šiuo atžvilgiu iškeltas antrosios valstybės narės teismo priimto sprendimo pripažinimo pirmojoje valstybėje narėje klausimas?

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42).

⁽²⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir tarybos Direktyva 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo (OL L 157, p. 45; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 32).

2013 m. gruodžio 27 d. Högsta förvaltningsdomstolen (Švedija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje X AB prieš Skatteverket

(Byla C-686/13)

(2014/C 71/19)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Högsta förvaltningsdomstolen

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: X AB

Atsakovė: Skatteverket

Prejudicinis klausimas

Ar SESV 49 ir 63 straipsniais draudžiamos nacionalinės teisės normos, pagal kurias kilmės valstybė narė nenumato nuostolių, susijusių su valiutos keitimu, kurie yra sudedamoji kapitalo pajamų ar nuostolių, susijusių su akcijomis, kurios suteikia dalyvavimo bendrovės valdyme teisę, dalis, atskaitos bendrovėje, kuri įsteigta kitoje valstybėje narėje, kai kilmės valstybė narė taiko sistemą, pagal kurią kapitalo pajamos ir nuostoliai, susiję su tokiomis akcijomis, yra visiškai atleisti nuo mokesčių?